

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 382/2025-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Erikom Šablatúrom, advokátom, Holíčska 13, Bratislava, proti postupu Správneho súdu v Bratislave v konaní sp. zn. 8Sa/50/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 24. júna 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom správneho súdu, na ktorý od júna 2023 prešiel výkon súdnictva z Krajského súdu v Bratislave, v konaní o jeho správnej žalobe.

2. Sťažovateľ v roku 2023 poberal výsluhový dôchodok 495 eur, ktorý mu bol priznaný ešte v roku 1999. V januári 2023 požiadal o priznanie predčasného starobného dôchodku. Sociálna poisťovňa v marci 2023 jeho žiadosť zamietla, keďže sťažovateľ nesplnil podmienky na priznanie tohto dôchodku, ktorého výška by v roku 2023 predstavovala 250,60 eur. Odvolanie sťažovateľa proti tomuto rozhodnutiu bolo zamietnuté v apríli 2023. Proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ v máji 2023 správnu žalobu. Správny súd sťažovateľa naposledy v júni 2024 vyzval, aby oznámil, či súhlasí s rozhodnutím bez nariadenia pojednávania.

3. Podľa sťažovateľa jeho vec vyžaduje osobitne rýchle konanie a 25 mesiacov trvajúce súdne konanie považuje za neprijateľné, keďže nepriznanie predčasného starobného dôchodku má dopad na kvalitu jeho materiálneho života a jeho psychiky. Zdôrazňuje, že k predĺženiu konania neprispel a netrval na pojednávaní. Okrem toho správny súd nekoná už rok od svojho posledného úkonu.

II.

4. Ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca

sa rozhodnutia všeobecného súdu. K odstráneniu tohto stavu dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04). Namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov sa skúma s ohľadom na okolnosti prípadu z pohľadu (i) právnej a faktickej zložitosti veci, (ii) správania a významu sporu pre účastníka a (iii) postupu súdu (I. ÚS 41/02).

5. Rozhodovanie o správnej žalobe proti rozhodnutiu o nepriznaní predčasného starobného dôchodku patrí do bežnej rozhodovacej činnosti správnych súdov. Nemožno ho hodnotiť ako skutkovo či právne zložité. Čo sa týka akútnosti rozhodnutia a dôležitosti veci pre sťažovateľa, treba uviesť, že hoci vo veci sťažovateľa ide o priznanie materiálneho zabezpečenia v starobe, konanie sa týka priznania predčasného starobného dôchodku sťažovateľovi v situácii, keď je poberateľom výsluhového dôchodku. Tieto osobitné skutočnosti znižujú význam rozhodnutia o správnej žalobe sťažovateľa.

6. K postupu súdu treba uviesť, že nie každý zistený prietáh v súdnom konaní má za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie tohto základného práva. Na kratšie obdobia nečinnosti sa spravidla prihliada vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významne ovplyvnili dĺžku súdneho konania. (IV. ÚS 610/2020). Čo sa týka postupu správneho súdu, možno mu vytknúť dlhšie trvajúcu, no v kontexte celkovej dĺžky konania zatiaľ tolerovateľnú nečinnosť, keď počas posledného roka neuskutočnil ani jednej procesný úkon. K tomu treba uviesť, že hoci okolnosti súvisiace s reformou súdnictva z júna 2023, keď sa podstatne zvýšil počet nerozhodnutých vecí na novovzniknutom správnom súde, nemôžu byť na ťarchu sťažovateľa, treba zohľadniť a akceptovať určitý čas nevyhnutný na reorganizáciu, ktorým sú poznačené všetky správne súdne konania (III. ÚS 389/2024).

7. Stav právnej neistoty sťažovateľa nenadobudol takú intenzitu, ktorá by viedla k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Rovnako ústavný súd rozhodol v obdobných veciach v správnom súdnom konaní: 30 mesiacov trvajúce konanie a 22-mesačná nečinnosť po doručení vyjadrení v konaní o správnej žalobe, ktorá sa týkala výšky invalidného dôchodku (IV. ÚS 549/2024), 28 mesiacov trvajúce konanie a 16-mesačná nečinnosť po rozhodnutí o návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe (IV. ÚS 547/2024) a 26 mesiacov trvajúce konanie s viacerými kratšími obdobiami nečinnosti (III. ÚS 389/2024).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. júna 2025

Robert Šorl
predseda senátu